

מאונן:

1) במוסיקה — שינוי בקצב הנגינה; 5) שמו הפרטי של מי שגודע כמלך אלכסנדר ינאי; 10) כוח החיוניות בצמח מה שאירע לפך השמן בבית המקדש; 14) קיסור; 15) מחורץ; 16) שם כולל לכינים למיניהם; 18) אחרון הפולני טיקאים לבית קנדי (ש"ם); 20) אחד ממיני העופות הטורפים שנוכרו בתלמוד; 21) מנזר; 22) כתיב (מלא); 23) כינוי מליצי ברק; 24) שמה של האות ג' ביוונית; 25) כלי רתמה לבקר עובד; 26) מקום נישואים (ארמית); 28) מלכו של דת עשויה מקלעת של חוטמים; 30) וי; 31) סכיניו של השוחט; 32) מייסד כת הקראים; 34) הון שבא בגזל ובמרמה; 35) פלא, תופעה נפלאה; 38) מערכת מספרים שונים זה מזה ביחס מסויים; 39) שלם, נפש ומחיה; 42) סביבה, שכונה; 43) עלוב; 45) מתנת אוזן; 47) פגל; 48) מציאות מוסקאי (ש"מ) ש התקין צורות שונות של חצוצרת, רות, ע"ש כלי מוסיקלי; 50) אביו של הושע — מלך שומרון האחרון; 51) שליח מהיר; 52) בעל חיים מימי; 54) דרית גת קצונה בצה"ל; 57) נבדל, התרחק; 61) צד אחד של הדפנים; 62) כינויו של היהודי הבנקאי בספרו של פייכטוונג; 64) עמק באיטליה; 65) חום, הקדש; 66) בהשאלה — חוג המשפחה; 67) מסתובב; 69) שמה של ירושלים בפי הערבים; 70) בהמה בדרום-אפריקה; 72) גומי המשמש להסרת הכתב; 74) שולחן להחלפת כספים; 75) אסון-טבע; 77) כיסוי לרגל לימות הגשמים; 78) הצינור שמאחורי קנה הגרמת; 81) מן האמוראים האחרונים בתלמוד; 83) ילד; 85) כלי קלוע למשאות; 86) ויברציה; 88) שרידי הרבות של ישוב קדום; 89) עייריה כנגב; 91) סיפר; 93) עיירי טור לאותיות הא"ב; 95) חשק עז, געגועים; 96) זעיר; 98) מכשול, תקלה (בהשאלה); 100) אות בא"ב המהפכת זמנים; 102) משתחוה; 103) טור; 104) פרח הגדל במקור מות טחובים; 105) גדול הדמהים הצעירים בספרות.

מאונן:

1) קמח חיטה שהפך לקמח לבן מובחר לאחר ניפוי; 2) אחד השוואים; 3) ריקוד בוז'ה שמוצאו ינאי; 4) רצור; 5) מילת הסכמה; 7) שחר קנית קולנוע, פצצת-מימן ותיקה שנפטרה (ש"מ); 8) חוג, קבוצה; 9) מרוחק ביותר; 12) צי; 15) מושל עכו שעמד בפרש נפוליאון; 16) שד הבהמה

סוקרטס: אתה יכול להירגע, פרנסיסקו, הטיעון שלי לא מת ייחס לשאלה הזו, ואני גם לא מכיר טיעון לגי תקף הדן בה, ומכיוון שהחלטנו כי במהלך הדיון שלנו נשתמש רק בעובדות ובהגיון, נעזוב בינתיים את אלוהים — עד שללוגיקן יותר טוב ממך וממני יהיה מה להגיד בנינו.

האם אלוהים יכול להרים...

בין מה שחסר להשלמת הדורשית סוקרטס לבין פרנסיסקו, בר גירסת הד"ר קרוי, הם הדברים הבאים:

סוקרטס: אמור לי, פרנסיסקו, האם אלוהים יכול לעשות את הכל?

גופה בתא המיטען. צבי גור הפך בן בית גם בבית הוריה של רחל, הוא היה מבקר שם עמה, מבלה ואוכל שם. יום אחד, אפילו בא לשם לבדו, התקלה ולבש את בגדי אחיה של רחל, כיוון שלדבריו חזר באותו יום ממילואים ולא היו עימו בגדים. במציאות היה זה יום אחרי שקיבל את כספי הדין, וכאשר הסתיר מתחת ביתם של ההורים, ושם גם הסתתר 18 שעות, עד שהעז לצאת ממחבואו. הוא נסע באותו ערב עם גיסה של רחל לאכול ארוחת-ערב בביתו, והוביל אחר-כך את תוריה רחל לביתם. לדבריו של גור, ביישורה, היה זה ביום שבו גילה את גופתו של אורון במכונית, והוא הסיע את ההורים כאשר הר גופה מונחת בתא המיטען של המכונית.

רחל נעצרה יחד עם גור בחשד החטיפה, והחוקרים הסבירו לה, כי גור בעצם לא אהב אותה כלל, אלא ניצל אותה מבחינה כלכלית ורגשית, ואמנם, בפגישה הראשונה של השניים בכלא, דגו ארוכות ביחסים שביניהם.

רחל העידה בבית-הדין, כי היא קנאית מאוד, והיו לה כנראה הזדמנויות רבות לקינאה במשך הדיון, אך שגרו יחד. כאשר עלתה על דוכן-העדים היה ברור, כי הסינגור קיבל הנוראות משולחו לה, וסוג עדין ואדיב עם רחל, ולא לשאול אותה שאלות מביכות.

"אינני יכולה לדבר..." רחל היא שחרחרת גבוהת-קומה, בעלת שיער ארוך, חלק וגולש. עיניה עמוקות והיא בעלת אישיות חזקה. צבי גור הוא קטן-קומה, קרח כמעט כליל, שארית שערו מעטרת את ראשו בצורה שאינה מחמיאה. עיניו קטנות ומתרוצצות, ודמותו רחוקה מאוד מדמות הדון-ז'ואן האגדי.

רחל ידעה על עברו הפלילי, ועל התחייבויותיו המישפחתיות, כיצד הסכימה בחורה נאה ואינטליגנטית כזו לקשור את גורלה בגורלו? לרחל לא היתה על כך תשובה הדומשת. היא רק אמרה לתכתוב העולם הזה: "הוא השתנה כל כך בבית-הסוהר. קודם היתה לו רק התחלה של קרחת, אבל עכשיו הוא הקריח לגמרי. כשראיתי נדהמת, חשבת שגילח את שעריו" גם אחותה הצעירה, שחיבבה אותו כמו יתר בני הדין מישפחה, חזרה על ההסבר, כי הוא השתנה מאוד בבית-הסוהר.

בית הקראת גור-דינו, ישב צבי גור על ספסל הנאשמים מוקף שוטרים. הוא הקשיב לגור-הדין, שקבע כי הוא נידון למאסר-עולם ול-34 שנות מאסר נוספות, והיה חיוור ושקט. וכאשר הביט בקהל הרגיש בודאי בדידות. בין הספק רגים הרבים שמילאו את האולם לא היה איש מקרובי מישפחתו — לא היתה אשתו, ואפילו רחל, הר אהובה הנאמנה, לא חיכתה לו. כאשר נשאל מדוע לא באה לבית-המישפט, כדי לעודד אותו בנוכחותה ברעיון הקשים, השיב: "אינני יכולה לדבר על זה."

הוגה קרוי אינפלציה

סופרת הוגה רנז אבדון

פרנסיסקו: בוזדאי, הרי הוא, כפי שאמרתי קודם, "גורם כל ה-גורמים".

סוקרטס: אם כך, האם הוא יכול ליצור אבן שהוא עצמו לא יוכל להרים אותה?

דן עומר

מה היית אומרת אילו היית נהפך לעזימדינה? ה"טיילת".

המפירות לאוהבים...לאכול

רחוב הרברט סמואל 80, תל אביב, טל 656992